

Hiếu thảo là bốn phận thiêng liêng của người làm con

ISSN: 2734-9195

09:05 25/09/2025

Cầu mong tất cả những người con đều trở thành người con hiếu thảo, và mong mọi bậc cha mẹ trên thế gian được sống trong an vui, hạnh phúc, trong vòng tay yêu thương của con cháu mình.

Tác giả: **Thạch Bích Ngọc**

Đ/C: Số 219 Đường Hoàng Diệu 2, Phường Linh Trung, TP.HCM

"*Hiếu dưỡng cha mẹ - chư thiên hoan hỷ*", lời dạy từ Kinh Tăng Chi Bộ (AN 1.57) đã khẳng định: hiếu thảo không chỉ là bốn phận của người làm con, mà còn là nền tảng đạo đức đưa con người đến gần hơn với sự an lạc và hạnh phúc đích thực.

Trong giáo lý nhà Phật, báo hiếu không đơn thuần là một nghĩa vụ, mà là một pháp tu, một hành trì thiết yếu của người học đạo.

Kinh Tăng Chi Bộ, chương 2, phẩm Song đôi dạy rằng: "*Có hai hạng người rất khó báo đáp: mẹ và cha. Dù người đó cống cha mẹ trên vai suốt một trăm năm... cũng chưa trả được công ơn sinh thành dưỡng dục.*" Điều đó cho thấy, tình cha mẹ là một trong những ân sâu nghĩa nặng bậc nhất trong đời người.

Thế nhưng, trong guồng quay hối hả của cuộc sống hiện đại, nhiều người vô tình quên mất rằng cha mẹ, những người từng âm thầm gánh vác cả thế giới vì con, cũng đang dần bước chậm lại, già đi từng ngày. Phải đến khi trở thành cha mẹ, nhiều người mới thấm thía sâu sắc những hi sinh không lời, những nỗi lo thường trực của bậc sinh thành.

Không có ân huệ nào lớn hơn công ơn dưỡng dục, cũng không có tình yêu nào sâu dày hơn tình yêu cha mẹ dành cho con cái. Cha mẹ đã cho ta cả đại dương cuộc đời, vậy mà có những người chỉ đáp lại bằng một giọt nước nhỏ nhoi. Phải chăng, như lời Phật giáo dạy, "*Người không biết ơn, không báo ơn là người nghèo nàn nhất trong nhân cách*"?

Nhiều người lầm tưởng rằng cha mẹ mình vẫn còn trẻ khỏe, rằng mình còn nhiều thời gian để báo hiếu. Nhưng thực tế, thời gian chẳng chờ ai. Khi cha mẹ cần con nhất, đôi khi lại là lúc chúng ta bận rộn nhất. Cha mẹ đâu cần nhiều tiền bạc, điều họ mong là những quan tâm chân thành – một cuộc gọi hỏi thăm, một bữa cơm ấm cúng đông đủ các thành viên, hay chỉ đơn giản là lời nói: “*Cha mẹ ơi, con yêu cha mẹ.*”

Trong Kinh Thiện Sinh dạy: “*Phụng dưỡng cha mẹ, kính trọng sư trưởng, từ ái với tất cả chúng sinh, ấy là phước báo lớn nhất.*” Hiếu hạnh là gốc của mọi đức hạnh. Người có hiếu tâm thì dễ sinh lòng từ, biết sống tử tế, thuận hòa với mọi người. Ngược lại, người vô hiếu khó có thể thành tựu đạo nghiệp hay được người đời kính trọng.

Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa. Ảnh sưu tầm.

Ông bà xưa có câu: “*Nhất tu gia, nhì tu chợ, ba tu chùa.*” Câu nói ấy nhấn mạnh rằng việc tu hành không chỉ là chuyện của cửa thiền, mà bắt đầu từ chính trong gia đình nơi mỗi người học cách sống có trách nhiệm, hiếu thảo, biết sẻ chia, yêu thương. Nhà là đạo tràng đầu tiên, là nơi ta học cách nhẫn nhục, từ bi và thực hành lòng biết ơn. Nếu chưa thể sống hiếu kính với cha mẹ, nhẫn nhịn với người thân, thì dù có đến chùa lễ Phật mỗi ngày, đạo hạnh cũng chưa tròn. Bởi trong kinh Phật có nói rằng phụng dưỡng cha mẹ là công đức lớn, hơn cả dâng cúng trăm ngàn lễ vật. Tu không phải để rời khỏi đời sống, mà là để sống sâu sắc hơn giữa đời, bắt đầu từ nơi thân thuộc nhất đó là mái ấm gia đình.

Hãy tự hỏi: Đã bao lâu rồi bạn không uống cùng cha mẹ một tách trà? Bao lâu chưa ngồi lại bên mâm cơm gia đình? Cuộc sống đầy biến động, chỉ có tình cha nghĩa mẹ là bất biến. Giang sơn có thể đổi thay, nhưng ân nghĩa sinh thành là điều không thể thay thế.

Khi cha mẹ già yếu, đó là lúc người làm con cần trở thành chỗ dựa cho họ – từ việc giúp cha mẹ mặc áo, đưa đi dạo, cho đến việc sẻ chia những lo toan thường ngày. Hạnh phúc không nằm ở vật chất cao sang, mà ở tâm yêu thương và sự hiện diện. Bởi như Kinh Nhẫn Nhục từng dạy: *“Hiếu là hạnh đầu tiên trong trăm hạnh. Hiếu là nền tảng của đạo làm người.”*

Một phép tính nhỏ nhưng khiến người ta không khỏi giật mình: nếu cha mẹ bạn sống thêm 30 năm, và mỗi năm bạn chỉ về thăm 2 lần, mỗi lần ở lại 7 ngày – thì trong suốt 30 năm, bạn chỉ thật sự dành khoảng 3 tháng đời mình bên cha mẹ. Vậy bạn còn chờ đến bao giờ?

Trong tinh thần Phật giáo, hiếu kính cha mẹ chính là một trong những phước điền to lớn nhất. Khi con cái sống có hiếu, gia đình sẽ hưng thịnh, xã hội sẽ an hòa. Trong kinh điển Phật giáo dạy rằng, trước khi đức Phật nhập Niết bàn, có người hỏi làm cách nào để thấy được Phật, Ngài đáp: *“Phụng dưỡng cha mẹ, ấy là thấy được Như Lai.”*

Vì thế, hãy trân quý từng phút giây được ở bên cha mẹ. Nếu có thể, hãy về nhà, tự tay nấu cho cha mẹ những món ăn mà cha mẹ thích. Nếu ở xa, ít nhất cũng hãy gọi điện mỗi ngày để hỏi han, tâm sự.

Xin đừng đợi đến khi thành công, nổi danh mới trở về, để rồi một ngày bước vào ngôi nhà thân quen mà chẳng còn thấy bóng hình cha mẹ nữa. Khi ấy, điều còn lại chỉ là sự tiếc nuối vô hạn – điều mà không một danh vọng nào có thể bù đắp.

Cầu mong tất cả những người con đều trở thành người con hiếu thảo, và mong mọi bậc cha mẹ trên thế gian được sống trong an vui, hạnh phúc, trong vòng tay yêu thương của con cháu mình.

Tác giả: **Thạch Bích Ngọc**

Đ/C: Số 219 Đường Hoàng Diệu 2, Phường Linh Trung, TP.HCM